

byrd om i Oplysningerne for sidste Aars Vedkommende fra Randers Kommune. Det oplyses der, at i 1892 vare Understøttelserne 20,672 Kr. Nu ere de stegne til henved 60,000, og Gennemsnitsudgiften pr. Indbygger var i 1892 1,25 Øre, medens den nu er 2,76 Øre. Det viser sig, at der er en Bestræbelse oppe rundt omkring ikke alene i Købstæderne men ogsaa i mange Landkommuner efter at forhøje Taksterne for de trængende og yde dem større Beløb, som kunne blive dog omtrent tilstrækkelige til, at de kunne føre en nogenlunde sorgfri Tilværelse. Nægtes kan det ikke, at dette Lovforslag her vil bidrage yderligere til at gøre Lovens Virkninger gavnlige, men paa samme Tid maa vi være klare over, at de Beløb, der kræves af Kommunerne, blive i høj Grad forøgede, og man maa derfor ogsaa fastholde, at Statskassen kommer til at yde i hvert Fald Halvdelen, om ikke mere.

Schultz: Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch), som begyndte Forhandlingen, udtalte sin Tilfredshed med Bestemmelsen om de 100 Kr. i § 2. Hertil har senere det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Johnsen) sluttet sig, og jeg har ikke hørt nogen Indsigelse derimod fra nogen af de øvrige ærede Talere. Jeg kan ogsaa fuldstændig slutte mig dertil. Jeg vil særlig paapege et Forhold, som er blevet paavirket paa en uheldig Maade ved Alderdomsunderstøttelsesloven, men som ved denne Bestemmelse dog vil blive rettet en Del. Det forholder sig nemlig saaledes, at adskillige Fabrikker have oprettet et Pensions- eller Understøttelsesfond for deres Arbejdere, og jeg ved Arbejdsgivere, der yde meget store Summer aarlig til et saadant Understøttelsesfond. I enkelte Fabrikker eller flere Fabrikker maa jeg dog helst sige, bidrage Arbejderne noget, men der er ogsaa Fabrikker, hvor Fabrikherren alene holder Pensionsfonden vedlige. Det vil let kunne forstaas, at det bidrager meget til et godt Forhold mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, at der kan ydes disse Støtte, naar de ere blevne uskikkede til Arbejde. Det er mig nu bekendt, at der blandt Arbejderne er fremkommet dette Ræsonnement, at dette Pensionsfond kun

har ringe Betydning, naar man saa bliver berøvet Alderdomsunderstøttelsen, og Arbejderne ville mere og mere trække sig tilbage, naar det viser sig, at de ikke have nogen egentlig Nytte deraf. Maaske vilde det være rigtigt, som den sidste ærede Taler udtalte, at forhøje det her foreslaaede Beløb, i alt Fald kan jeg meget godt slutte mig dertil. Det er mig bekendt, at en Fabrik yder 300 Kr. til enhver af dens Arbejdere som have slidt sig op i Fabrikens Tjeneste, og det synes mig passende at tage Halvdelen af dette Beløb og sige, at det skal der ikke tages Hensyn til ved Ydelsen af Alderdomsunderstøttelse. Jeg vil bede det ærede eventuelle Udvalg at tage Hensyn dertil, og dermed skal jeg slutte.

Den fungerende Indenrigsminister (Alberti): Jeg har kun Grund til at udtale min Erkendtlighed over for de Udtalelser, der fra det høje Tings Side ere komne til Orde, idet man, saa vidt jeg har forstaaet, fra alle Sider er enig i at anerkende, at den Vej, som det foreliggende Lovforslag anviser, selv om man ikke i alle Enkeltheder mener at kunne slutte sig til dette, dog er den eneste rigtige, den eneste formaalstjenlige og den eneste, der med Sikkerhed kan antages at føre til en bedre Stilling for de værdige gamle trængende her i Landet. Ganske vist er der fra forskellig Side blevet peget paa, at man burde gaa langt videre, Maalet maatte være at komme til en helt anden Ordning af Alderdomsunderstøttelsen eller Alderdomsforsørgelsen end den, der ligger til Grund for den nugældende Lov. Fra anden Side er det blevet nævnt, at man burde se at komme til en Folkeforsikring, og atter fra anden Side, at man maatte komme til faste og bestemte Takster, altsaa nærmest en Art Pensionering. Fra Regeringens Side skal det meget gerne erkendes, at det vilde være ønskeligt, om man kunde komme til et System, der i højere Grad end det nuværende sikrede de værdige trængende en sorgfri Alderdom. Men saa snart Spørgsmaalet bliver om, ad hvilke Veje dette skulde naas, viser det sig, saavel i de Erklæringer, der ere indhentede fra Kommunerne, som ogsaa i de Udtalelser, der